

Діло

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18., II. пав.
 Конт. почт. шлям. 26.726
 Адреса тел. „Діло-Львів“
 Число телефону 565.
 Рукописи редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 5— К.
 чвертьрічно 15—
 піврічно 28—
 цілорічно 50—
 у Львові (без доставки):
 місячно 4— К.
 чвертьрічно 12—
 піврічно 22—
 цілорічно 44—
 в Німеччині:
 місячно 28— М.
 цілорічно 56—
 За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:
 Рядом постійної, довготривалої або йати кість 80 с. в місяць 1 М. в місяць 1'50, в окремих частях перша або вишуканіх 2 М. Першого 2 М. Склади тождествен друку вказівки. Оголошення як суботу і неділю оплачують.
 Постійні оголошення як особливим умовам.
 Одна провірляк коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видас: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

До українського народу Галицької Землі.

Дев'ятий день місяця лютого 1918 р. буде вічно пам'ятним днем першого самостійного і вільного акту Української Народної Республіки в області міжнародних взаємин.

В четвертій році небувалих, кривавих змагань між двома таборами найбільших світових держав Українська Народна Республіка підняла високо над великим побоєвищем народів оливу вітку мира.

Українська Народна Республіка, проголошена універсалом української Центральної Ради з дня 24. січня с. р. самостійною, від якого незалежною, вільною, суверенною державою, перша згідно з центральними державами Європи постановила мир, промощуючи иншим воюючим державам шлях братолов'я.

Як власною волею, силою, словом на українській землі утворила ся, так власною рукою вже й записала ся на найвищій карті новочасної історії світа.

Скинувши з себе вікові пута царизму, вступила й чинно в ряд існуючих держав дорогою мира.

Погушуючи одну велику голову на світовому пожаріщі, увільнила й Тебе, Український Народ Галицької Землі, від дальшої братовбийчої війни, що жахом Тебе пров'їмала.

Подавши цілому світові неоспоримий доказ, що український нарід хоче жити власним життям, переконала всіх остаточного, що в нього є сила до власного життя.

Актом з дня 9. лютого с. р. підніс ся на степені державної нації цілий український нарід — не лиш у межах Української Народної Республіки, але і скрізь та всюди, деб і не жив він поза межами її. Се акт — мало сказати — історичний; він в життю цілого українського народа епохальний.

Що не сталося би з бмвзійш чи дальшій будучині, український нарід — скрізь та всюди — може бути спокійний за долю своїх діттей і ваків. Ніка світова сила не зможе повернути їх в неволю, яка раз узята під його!

Нехай же буде святою ся днина, в якій здійснила ся мрія цілого українського народа! Нехай святить ся по віки! Слава всім, що приложили руку до забезпечення долі і щастя для робучого народа!

Слава Українській Центральній Раді! Слава Раді народних міністрів Української Народної Республіки!

Слава українській мировій делегації. Нехай живе Українська Народна Республіка!

У Львові, 9. лютого 1918.

НАРОДНИЙ КОМІТЕТ.

Президія:

Д-р Кость Левницький, голова; Іван Мивелюк; о. Тит Войнаровський, заступники голови; д-р Степан Баран; д-р Льонгин Цегельський, секретарі.

Члени:

Д-р Володимир Бачинський, Ярослав Витошинський, Д-р Сидір Голубович, д-р Володимир Охримович, д-р Василь Панейко, Юліян Романчук, Юліян Січинський, о. Александер Стефанович.

як перший підписав акт, призначений для Австро-Угорщини.

Текст мирового договору.
(ТКБ) Берестя 9. лютого 1918.

Договір почв'їрного союзу з Україною починаєть ся вступом, в яким заявляєть ся, що з огляду на те, що український нарід в теперішній світовій війні проголосив ся незалежним і заявив бажанє привернути між Українською Народною Республікою і державами, які знаходять ся в війні з Росією, стан мира, — правителства почв'їрного союзу рішили заключити з правительством Української Народної Республіки мировий договір, щоб сим зробити перший крок до триакого для всіх сторін почесного світового мира, який не тільки поклав би кінець усіх страхітам війни, але довів би до відбудови приязних зносин між народами на політичній, правій, господарській і духовій поли.

По висчисленю присутних делегатів окремих держав, ідуть артикули мирового договору:

Стан війни закінчений. Арт. I. Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія й Туреччина з одної і українське нарідне заступництво з другої сторони заявляють, що стан війни між ними є покінчений. Сторони, які заключають договір, рішили на далі жити з собою в мирі і приязні.

Західна границя України. Арт. II. Між Австро-Угорщиною й Українською Народною Республікою, на скільки вони граничать з собою, будуть існувати ті границі, які перед вибухом війни існували між монархією й Росією.

Дальше на північ, почавши від Тарного рода, границя йти-ме взагалі лінією: Білгорай-Щебрешин, Красностав-Пугашів-Радвин Межиріччє-Серичики-Мельник-Високе-Литовке-Каменець-Литовський-Прушана-Вимоговське Озеро. Докладно сю границю установить на основі етнографічних відносин з уаглядненем бажань населеня мішана комісія.

На випадок, щоби України могла мати спільні границі також з иншими державами почв'їрного союзу, застерігаєть ся для сього окрему умову.

Опорожненє. Арт. III. Опорожненє обсаженних областей розпочнєть ся безприволочно по ратифікації сього мирового договору. Спосіб переведеня опорожненя і передачу опорожнених областей означать уповновласнені.

Дипломатичні зносини. Арт. IV. Дипломатичні і конвулярні зносини між сторонами, які заключають договір, будуть навязані зараз по ратифікації мирового договору.

Без зверету воєнних коштів і воєнних шкід. Арт. V. Сторони, які заключають мир, зрікають ся взаїмне звороту воєнних коштів, себто державних видатків на веденє війни, як також воєнних шкід, себто таких шкід, які повстали для них і їх горожан в воєнних областях через воєнні зарядженя з включенєм усіх реквізицій у неприятельській краю.

Увільненє полонених. Арт. VI. Воєнні полонені обох сторін будуть випущені до вітчини, на скільки не бажать, щоб держава, в якій перебувають, дозволила їм остати в ній і на далі, або удати ся до иншого краю. Управильненє злучених з сим справ наступить окремими договорами, передвидженими в арт. VIII.

Будучі господарські зносини. Арт. VII. Зміст сього дуже довгого й докладного артикулу такий: Всі сторони обявляють ся на час до 31. липня 1918 доставляти собі взаїмно надвишки хліборобських і премислових продуктів. Скількість товарів і ціни означать комісія, яка вийдесть ся зараз по підписаню мира. Виміна буде відбувати ся по часті через державні центральні, по часті в вільнім обороті. Аж до заключеня дефінітивного мирового договору, одначе в кождім разі до впливу шести місяців по заключеню загального мира взаїмний оборот товарів управильнюєть ся провізоричною умовою, яку, почавши від 30. червня 1919, можна вимовити на шість місяців. Провізорична умова привертєть

Мир з Україною.

Текст мирового угоди між почв'їрним союзом і Українською Народною Республікою.

Підписанє мирової угоди на святчїнім засіданю.

(ТКБ.) Берестя, 9 лютого 1918.

Заключенє мира між почв'їрним союзом і Українською Народною Республікою — завдяки енергичній, невтомлений праці всіх комісій, завдяки оживляючому всі сторони духу примирности, завдяки взаїмній уступчивости, не вважаючи на технічні труднощі, злучені з уложенєм п'яти текстів договору, — протягом вчорашнього дня було на стільки підготовлене, що підписанє могло наступити в перших ранніх годинах 9. лютого.

Державний секретар Кільман отворив торжественне кінецьє засіданє промовою, в якій означав історичне значінє хвилі, коли заступники почв'їрного союзу з делегатами Української Народної Республіки вийшли ся, щоби підписати перший мир, який заключаєть ся в сій світовій війні. Що сей мир підписуєть ся з могутною державою, яка вийшла з бур великої війни, се справляє союзникам особливе вдоволенє. Державний секретар закінчив отсами словами: „Нехай мир в Україною буде перший в ряді благословених мирових договорів, нехай він буде благословенний як для союзних держав так і

для Української Народної Республіки, для будучности якої ми маємо найліпші бажаня“.

Президент української делегації Се в рюк відповів: „Стверджуємо в радїстю, що нинішнього дня починаєть ся мир між почв'їрним союзом і Україною. Правда, ми прибули сюди в надїї, що зможемо довести до загального мира і покладемо кінець братовбийчій війні. Одначе політичне положенє таке, що не всі держави зійшли ся, щоб підписати загальний мир. Український нарід мусить тепер зібрати всі сили, щоби спричинити новий час відродженя. В міцїні переконаню, що сей мир причинить ся до загального закінченя великої війни, українська делегація стверджує, що довга, важна праця, довершена в Берестю, увінчала ся успіхом, що делегація досягнула демократичний, для обох сторін почесний мир.“

„Українська Народна Республіка вступає тепер як самостійна держава в круг держав. Україна встановляє на своїм фронті війну і буде старать ся, щоб усі сили, укриті в ній, розцвіли до нового життя“.

Предсідатель державний секретар Кільман запросяв усіх уповновласнених заступників до підписаня мирового договору. Міністер заграничних справ гр. Чернін

цлові договори, які істували між Австро Угорщиною й Росією перед вибухом війни. Далі містить вона важливі постанови давнішого торговельного договору з Росією, на скільки вони можуть мати примінені до України, і запевнює вільний перевіз до Азії, особливо до Персії. Вкінці постановляє вона, що Україна не жадає упринциповано, як Австро-Угорщина дав Німеччині, або іншим державам, з якими остас в цілому союз. Та сама постанова відносить ся взаїмно до України.

Окремі умови. Арт. VIII. передбачає заключені окремих умов про привернені публичних і правних зносин, про вилучені полонених і цивільних інтернованих і про справу амнеції.

Цілий широкій дегелір — невідільна цілість. Арт. IX. Умови, заключені в сім мировім договорі, творять невідільну цілість.

Ратифікація у Відні. В артикулі про інтерпретацію тексту мирового договору, який уложений в мовах німецькій, мадярській, болгарській, турецькій і українській, в кінцевій постанові кажесть ся, що мировий договір буде ратифікований, та що ратифікаційні грамоти мають бути як найшвидше вивінені в Відні. Мир входить в силу з ратифікацією.

Заключені окремих умов. Окремо від мирового договору будуть заключені чотири окремі умови в справах, про які говориться в арт. VIII. Вони будуть підписані в найблизших днях.

значена є мабуть границя від прочей Румунією і південною Росією (Кримою, Кримом і Одессою) досягнуто мабуть порозуміння кож з донськими козаками наля порозуміння зуміти ся. Подібно забезпечена є частина чорноморського побережя.

В звязку з тим вказує „В. З. ап. Мін. і Людендорфом з другої сторони, в заряджені, які також тежер мусити виповнити, щоб забезпечити почне вивозення мирового договору та забезпечити Україну проти північної Росії. Німецька ська господарська комісія вчисляє стільки, які лежать в області України: Київ, ринослаз і Харків. До сего приходить нічна половина таврійської губернії і курської губернії. За місто Одесу ще спір.

Перший акт міжнародного права Української Держави.

Велика маніфестація львівських Українців.

(М. А.) Львів, 11. лютого 1918.

Настала для нас велика хвиля. Будава української держави, піднята на руїнах царизму Українською Центральною Радою, завершила ся мировою угодою між осередними державами й Українською Народною Республікою.

Волею й силою своєю український народ сенив з себе вікове ярмо, — волею й силою своєю покликав до життя Українську Народню Республіку, — волею й силою своєю став ангелом мира для втомленого війною світа.

Віднині Українська Народня Республіка стає самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу.

З усіма сусідними державами, а саме: Росією, Польщею, Австрією, Румунією, Туреччиною й иншими бажаємо жити в згоді і приязні, але ніяка з них не може вишувати ся в житті самостійної Української Народньої Республіки.

Отці слова читаємо в четвертій універсальній Українській Центральній Раді, отсими словами найвища власть Української Народньої Республіки проголосила волю українського народу до повної державної самостійності і до мира.

І слово стало ділом. Мирова делегація Української Народньої Республіки підписала передвчора в стариннім українським місті Берестю, яке знов стає українським, мировий договір з Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною.

Се перший акт міжнародного права української держави, акт, який Українську Народню Республіку ставить як признаного повноправного члена в раді держав світа.

Сповнилася ся мрія, якою „во время люте“ жили з покоління в покоління найліпші сини України, здійнилася ся ідея, яка всім нам була національним прапором, ожила воля України, відродилася ся українська держава, незалежна, самостійна вільна держава вільного українського народу, Українська Народня Республіка.

Ми вже не нарід поневолений, бездержавний, залежний від волі пануючих, державних народів. Ні, — ми вже нарід державний, який волею і силою своєю здобув собі право і змогу бути повноправним господарем на своїй землі.

Має чого радувати ся кожде українське серце, має чого славити ся святочним настроєм кожний член великого, вільного, державного українського народу.

А границя, яка нас ділять від Української Народньої Республіки? — питають у сю хвилю тривожно серця кожного з нас, що остаємо поза межами Української Народньої Республіки.

Геть тривога! Геть сумніви! Серця й голови в гору! Що значить границя, коли за нею велика, могутня держава українського народу? Ми ж діти одної Матери-України, члени одного українського народу. Ми — нарід державний, без огляду на кордони!

Українська Народня Республіка — держава цілого українського народу; українська держава має власть дбати ме за цілий український нарід. Подбала вона за нас, Українців Галицької землі, теж в Берестю і дбати ме за нас на будуче.

З усіма сусідними державами бажаємо жити в згоді і приязні — заявляє в четвертій універсальній Українській Центральній Раді. Та чи могла б держава українського народу жити в згоді і приязні з державою, в якій український нарід був би поневолений?!

Ніколи! Тому будьмо певні нашої будучности й готовімо ся до великого діла, до вбудови української державности також на Галицькій Землі. І в сю велику хвилю зложімо торжественний обіт, що всі сили віддамо на те, щоб наша державність тут, на Галицькій землі жила, тими самими ідеями, що Українська Народня Республіка, щоб не вважало на границі, які поки що ділять нас, український нарід на цілий у

українській землі був в'єднаний всім змістом життя свого в одну велику національну сімю.

Нехай живе державний український нарід! Нехай живе Українська Народня Республіка!

На звістку про довершені першого акту міжнародного права української держави українська публіка міста Львова — хоча й не заспокоєна що до будучої долі своєї ближчої, талицької вітчизни — уладилася в неділю в полудне велику маніфестацію на вулицях міста Маніфестація вийшла зовсім несподівано, незіготована, стихійна. Проте така вона вийшла дуже поважно: многотисячна українська маса маніфестувала в старім українським городі, котрий наслідком політичних невгодин прибрал зверхній білістр польський, свою радість і гордість за принадлежність до нової державної нації Європи.

Розпочала ся маніфестація в полудне під домом „Просвіти“ на ринку. До маси на родної промови з балхону голова Народного Комітету пос. д-р Кость Левицький більш менш сими словами:

„Святочна Громадо! З Береста наспіла радісна вість, що наша Українська Народня Республіка як самостійна держава заключила мир з осередними державами!

По двох вікових лихоліттях, по страшних кривавих боях і терпких цілих поколінь сповнило остаточне бажанне всего українського народу: встала Україна, встала правда і воля!

Власними силами сотворила Україна свою вільну державу; проголосила її Українська Центральна Рада в Києві; осередні держави признали самостійність незалежної Української Народної Республіки та вона перша подала руку до мира, аби положити кінець нелюдському проливу крові.

Доказав ся великий акт світового історичного значіння, сповнило ся заповіт народного пророка: пірвались кайдани неволі та промовили заковані люди!

Україна стала в радах держав світа та приносить свободу і гаразд всім українському народови, а людству — мир!

Нехай святкуєть ся сей великий день, що нам приносить воїду над нашими ворогами та нашою народною правдою! Тому піднесім побідний клич:

Нехай живе Українська Народня Республіка! Нехай живе український нарід! Вже воскресла Україна!

Клич сей підняли многотисячна юрба і обмури львівського ринку вдаряла могутча пісня нину воскреслої України.

При звуках оркестри українських залізничників, котрі є найліпше зорганізовані серед українського робітництва Львова, пішов похід ринком, вул. Трибунальською, пл. св. Духа, вул. Ягійлонською, Третього Мая, Словацького, Коперника під дім Товариства ім. Лисенка, відки до вібраних промови пос. д-р Цегельський.

Там похід серед співів національних пісень і при оркестрі залізничників розвивав ся. Львів одержав доказ сили української людности, котра стихійно, без підготовленя і за відомістю тільки дробної частини львівського загалу українського, уладилася таку велику, поважну маніфестацію.

Границі і безпека існування України.

Львів, 11. лютого 1917.

Вчорашна „Н. Fr. Pr.“ доносить з Береста:

Границі нової держави географічно ще остаточно не визначені. Від європейського заходу, від Польщі і Австрії є вони, як доносять, в мировім договорі визначені, а від Бессарабії творить границю Прут. Натомість зовсім нео

Також в Росію війна почнута.

(Таб.) Берестю, 10. лютого 1918.

Німецько-австро-угорсько-російська війна для політичних справ відбулася і нині засідана.

На нинішнім засіданні комісії представителів російської делегації з порученя свого тельства заявив, що Росія, арижаючи сьмального мирового договору, признає встан покінчення і заряджує шілковиту демобілізацію російської оружної сили.

До дальших нарад, які виходять з доложеної між осередними державами (Росією) до взаїмних дипломатичних, консулярних і господарських відносин, п. Троцький вказав на потребу безпосередних зносин з совянних правительств і на комісії сьми держав, які находить ся в Петрограді.

Мирові переговори в Росії.

З Береста доносять під датою 8. лютого, що на початку засідання порученя ман справу фальшована депеша Т. Агенцією* і ствердив на основі цієї депеша депеша з 27 грудня на оснуді була шована між Петроградом і Стокгольмом.

Троцький оправдував ся, що не мав оригіналу той депеші в своїй акції, рік ще раз провірити справу фальшованеш. Опісля боронив ся перед закінчення воліканя переговорів, який йшов в австро-угорська й німецька преса.

На те відповів Кільман, що сам Троцький застеріг собі публічність переговорів, сподіваючись тій публічності та на основі депеші, укладаних спільно, виробили шілковиту а не инакшу думку. Кожж російській делегації ся думка преси осередних держав по нутру, то ніщо не стоїть на перешкоді російській пресі, абивати сї погляди. Троцький додав, що більшевська преса може сподібно висказувати ся про діяльність делегації осередних держав, бо преса та не не вьжеть ся в висказуванню своїх поглядів більшовиків, цензура не може припинити нас пресі, що має писати, що найбільше счеркнути написане.

Друга комедія Троцького.

Як свого часу привів Троцький в комедію Шахрая і Медведка і привів до говорити „іменем всієї України“, так тепер його приказ виступили два члени російської делегації в характері „анавіт і інформації“ для польської справи. Були се ш. Бабіцький і Радек (се відомий у львівських кругах який жид Собельзон, родом в Тарнові). Бабіцький сьречитав довгий елаборат сій ській мові, в котрім оба ті члени авляли се „одиноко покликаними представителами польського народу“, та домагали ся, щоб усунути всі органи т. зв. польського представництва в королівстві.

Кільман запитав Троцького, чи дійсний документ, се офіційна заява російської делегації.

Троцький заявив, що се на звичайній формацийній матеріалі до справи польського питання, а офіційне в нинішній годить ся зі сарещизованими переставками.

На те Кільман висказав своє думання, що на тім самім засіданні, на котрім Троцький боронив ся перед закінченням переговорів, каже відчитувати довжечий

якого потому сам відпускає ся. Застерігаєть ся ризикувати проти відступу тут агітаційних брошур і заявляє, що на будуче взагалі не слухаєть ся заяв, що до котрих в гори не буде сходити ся, що вони офіційні. Бою ся, що в той час, що вони офіційні, наша може урвати ся так, спосіб терпеливості наша може урвати ся так, як заходять поважні сумніви, чи російська делегація бажає собі довести успішно переговори до кінця.

Ген. Гофман протестував проти претенсій

Бабінського й Радка, промовляти в імені німецьких жовнірів польської наредности.

Троцький заявив, що погляди Поляків можуть мати вплив на становище російської делегації й тому дозволяє він ті погляди представити.

На тім Кільман замкнув засідане з увагою, що на слідуєчій представити ся вислід дотерішніх переговорів з Росією.

час і тому повинні ми численно зібратись, щоб упорядкувати нашу роботу в місті.

— А.р. Микола Шухевич вернув з заслання до Львова.

— На львівський університет записавсь до дня 31. грудня загально 2168 слухачів, з того на теологічний виділ 274, правничий 703, медичний 656, філософський 525. Число звичайних слухачів виносить 2042, надзвичайних 123, го-спітанток 4. Між звичайними є жінок 533, між надзвичайними 79. З загального числа доси записаних слухачів є 72 проц. муштин, 28 проц. жінок.

— П. Микола Ганевич продовжить свій виклад про „Всесвітню війну і її суспільні і політичні наслідки“ в вівторок 12 с. м. о год. 3:30 після полудня в малій залі Інституту ім. Лисенка.

— Панахда за душу бл. п. Петра Огеновського, б. голови „Просвіти“, котра закла національного свята не могла відбутися в неділю, відправлять ся нині (в вівторок) о 12 год. в полудне в Преображенській церкві.

— В тав. „Львівський Боян“ буде пооба сего тижня в середу місто вівторка. — Виділ.

— Бувший вулкан Абдуль Гамід умер 10. с. м. на западене легких.

Полонені офіцери Українці за свою приналежність до української армії.

(Т.) Насефштадт (Чехія) 7 лютого.

Полонені офіцери Українці в Насефштадті в Чехії звернули ся до своєї команди з оторою повними іменами підписаною просьбою: „З огляду на доконаний факт признання України незалежною, ми, нинішні відписані офіцери і приналежні до цієї стайї салдати, заявляємо, що від сього мо-

менту лічимо себе горожанами української держави та офіцерами й салдатами української національної армії, і прохаємо ц. і к. команду стайї поробити негайно по телеграфу заход перед компетентними властями, щоби нас, по порозумінню з правительством Української Республіки, офіційно було признано приналежними до українського війська“.

Франція не угнесть ся.

ПАРИЖ. Аваз доносить під вчорашню дату: В Сербені в присутности президента Поанкаре під проводом президента палати Дешанель відбула ся маніфестація „святого союзу“ Французів. Отвараючи її сказав Дешанель: При-сягаємо на тих наших, що подягли головами і перед жовнірами в над Марни, Ізерн і в під Верден, що не зложимо оружя, поки право не буде пімщене, камак на свободу світа, приго-тований від 40 літ, не буде покараний, Бель-влюваний від 40 літ, не буде покараний, Франція, Сербія і Румунія увільнені і Французькі об-логи, загарбані і інші бесідники. Міністер жовнірів зложив заяву з імені правительства про непереможну воюю побіди та сказав: У всіх державах, які ведуть війну, за їх фронтом іде велика битва, котра може бути рішаючою. Во-рог намагаєть ся досягнути побіду через дипло-матію. Зачала ся боротьба на внутрішніх фрон-тах. Кождий нарід входить в сю епопею і грає ролю свого призначення. Франція не угнесть ся і остане незломною. Неприятель покидаєть ся на военну мапу, але сочманки мають також в руках неочищені застави. Опісля міністер підчеркнув, що згідність народів ан-танти є одним услівем скорого мира. Згід-ність мусить тривати і далше, щоби народи мали досить сили проти повороту німецького милітаризму. Німці будуть пробувати розбу-дити замазу, але найгірші етапи вже минули і власне зближаємо ся до досягнення цілі, до кари за злочин, до освободження поневоле-них народів, відвисання провінцій і повороту Ель-засу і Льотарингії до домашнього огнища.

Продаж селянських ґрунтів.

(С) Львів 9. лютого 1918.

На підставі закону з 9. серпня 1915 р. і розпорядження міністерського з 30. грудня 1917 р. установлено так звані „комісії обороту землею“, яких задачею має бути старане, щоби ґрунти селянські при добровільній і примусовій прода-жі не переходили в нелокликані руки спеку-лянтів.

Найновіший Вістник законів державних з кінця січня с. р. приносить оповістку міні-стерства рільництва з 29. січня с. р., яка установляє ці інституції, котрі мають бути повідомлювані судами в бланше означених случаях про продаж ґрунтів при чім інституції ці мають право під великими умовами будьто самі набути добичний ґрунт будьто вказати особи до набути добичних ґрунтів відповідні.

В Галичині визначає оповістка як такі ін-ституції польську Краєву центральну Касу для спілок рільничих у Львові, польський Союз сто-варівських і господарських у Львові і український Краєвий Союз кредитовий у Льво-ві, а там, що дотичні інституції мають згідно на відставі „умови“, котра має бути Намісниц-твом затверджена, розмежити ся округами що до своєї діяльности та з тим що суди цілого краю обовязані є повідомлювати одну інститу-цію, а іменно польську Краєву Центральну Касу спілок рільничих про всі дотичні случаи пере-несення власности ґрунтів в краю без огляду на поділ краю на округи.

Як переходову встанову оповістка міні-стерства вказує, що до часу, доки не буде заключена „згідно, умова“ між висше поданими інституціями що до поділу на округи, суди бу-дуть повідомлювати про перенесене власности ці союзи, котрі належать до національности продаючого, но і очевидно в котрім случаю, без огляду на національність, польську Краєву центральну Касу спілок рільничих.

Як з цієї оповістки видно на-ші сусіди доводились до себе переважно справи совісно.

Чи прийде „згідно до умови“, яку має ще затвердити Намісництво, чи ні, польська Краєва центральна Каса спілок рільничих буде мати за-всідги відомість про кожне перенесене власности та буде мати до диспозиції свої союзні спілки а евертуально і виділи повітові а за той час нам прийде ся робити „згідно, умову“ яка мусить бути ще затверджена Намісництвом, а Краєвий Союз кредитовий буде судами повідом-люваний лише в сих случаях, в котрих прода-ючий зстане судом узнаний за Українця.

І той переходовий час буде тривати так довго, доки не прийде згідно до заключення „умови“ рожж висше згаданими інституціями.

А „умова“ з поділом на округи ледво чи дасть ся „згідно“ пережести, бо всі три інститу-ції обіймають своєю діяльністю східну і за-хідну Галичину.

Одиноким виходом в сій ситуації було скористати з постанови параграфу 220 розпо-рядження міністерського з 30. грудня 1917 р. на підставі котрого міністерство може установити в оповістці або лиш одну або і більше інсти-туцій в краю, котрі мають бути повідомлювані про всі перенесення власности в краю.

На підставі цієї постанови Краєвий Союз Кредитовий у Львові може бути наділений та-ким самим управленем, яке має Краєва Цен-тральна Каса для спілок рільничих у Львові і наші компетентні чинники в загально народнім інтересі повинні чим скорше постарати ся до-датково о таке управлене для Краєвого Союзу Кредитового у Львові.

Оса.

НОВИНКИ

Львів, 11. лютого 1918.

— Народний комітет відбув у суботу засі-дане, присвячене в цілости справі мира між українською республікою і осередними держа-вами.

— Україна і „Gazeta Lwowska“. Читаємо в уря-довій „Gazet i lwowskiej“ з 10. с. м.: „З боль-шевиками, як представниками північної Росії, засіли при конференційнім столі в Берестю пред-ставники південної Росії, яка вибрала назву України і з большевиками не хоче мати нічого спільного. З тою отже Україною станув вчера мир“. — Отже для львівського урядового ор-гану Україна все ще є „південною Росією“, як за вшекпальсько-русофільського режму Півні-ських, Потоцьких і Коритовських. Можеб на-решті й в Крехівській змінна орієнтація!

— В імені У. П. Р. в австрійській Палаті по-слів після її голова п. др. Петрушевич до монарха таку чолобитву телеграму: „У не-лікій хвилі, в якій звенить весела вістка, що українська держава через заключене мира з правительством Вашою ц. і к. Величності і з правительством союзних держав зробила ко-нець страшному проливу крові, через що зроблено перший крок до спрямованя людства на дорогу мирного культурного поступу, ува-жаєть ся У. П. Р. щасливою, що може цовитати найлілданійш: Вашу ц. і к. Величність, як най-могутнійшого сподвижника мира, з якого во-лею станув мир в Україні, ізза тої важної для цілого людства події та вискачати найю-кірнійшу надію, що мир з Україною принесе також Українцям монархії повну національну і політичну свободу.“

— Директор Андрій Алишківич — як нам з Пе-ремисля депешують — помер нагло вчора. Ста-тію, присвячену пам'яті сього заслуженого на-шого педагога, подамо в найближшм часі.

— Організація Українців міста Львова пригядує що збори громадян відбудуть ся нині (в вівтор-ок) о 5. год. вечером в салі „Української Бе-сідки“ (ул. Косцюшка 3). Для нас настає важний

III. Звіт Українського Краєвого Комітету помочи для виселенців у Львові

за час від 1. жовтня до 31. грудня 1917.

Комітет оголосив доси два звіти зі своєї діяльности, а саме за час від 21. серпня 1916 до 31. січня 1917, в „Українським Слові“ чч. 28. і 29., а за час від 1. лютого до 30. вересня 1917 в тій самій часописі чч. 227, 228 і 229 в яких зобразив точно свою діяльність, та спри-чинені ним заходи Української Парламентарній Репрезентації, щоби хоча в часті дати полешку нещасним жертвам війни.

В останнім кварталі 1917 р. поширилась область праці та зросли агенди Комітету, а з окрема Канцелярія Комітету виготовила і висла-ла багато писем в справах виселенських до ц. к. Властий цивільних і військових, до Урядів па-рохіяльних і громанських та до видніших на-ших діячів на провінції.

Двадцять писем і дешеві вислали Комітет до ц. к. Міністерства внутрішних справ, до Пре-зидії ц. к. Намісництва, до ц. к. старости, до Военної торговельної Централі в Кракові, до Торговельно-промислової Палати у Львові, до-магаючись біля, одежі, обуви, харчів та засобів на підмоги для виселенців. Рішачі чинники не щадили нам обітниць, які — на жаль — доси не сповнено. Лиш завдяки заходам Вл. П. посла-дра Дністровського, та повертю Й. Експ. міні-стра д.р. Горбачевського одержав Комітет на свої попередні численні просьби від Президії ц. к. Намісництва 10.000 К. субвенції на добродій-ні ціли (рескриптом з дня 11. вересня 1917 ч. 22.689/ар.), а від ц. к. Міністерства внутрішних справ субвенцію 1500 К. що місяця для Покрі-плюючої Стайї і на адміністративні видатки (ре-скриптом з дня 21. вересня 1917 ч. 57.136). Зга-даним Вл. Панам складає Комітет ширю подя-ку за їх успішну інтервенцію. Зокрема треба ще згадати про ширю переписку Комітету спри-чинену ріжнородними запитами виселенців і жо-вірами з поля.

Крім того опікував ся Комітет виселенця-ми, що вихали з бараків і не могли дістатись до своїх осель і мусіли задержатись на двірні у Львові, старав ся о їх часове приміщенє, а опісля відсилав тих людей і їх пакунки до рідних громад, або до місцевостей, призначе-них на приміщенє виселенців.

Колиж заявлено у Львові Намісницький ратушколий Комітет для повітів Східної Гали-чини, що іно звільнених з під ворожего на-їзду, видав Комітет відповідну підозву, оголо-сив її в часописях і розіслав до інтересованих урядів парохіяльних з завязом оснєвувати „У-країнські Комітети помочи“, які давали би по-трібну пораду і поміч зруйнованому населеню, та допильнували справедливого розділу одер-жаних середників поживи одежі та всяких підмог.

На завяз Комітету завязавось доси — о скільки Комітетови донесено — лише 17 місце-вих комітетів, а саме: в Слободі волатій, Коз-лові, Дмухавці, Кальнім, Покривинній, Заліши-ках, Горохолові, Крижні, Шчівцях, Борщеві, Гермаківці, Підпечарах, Буківній, Мехалівцях, Вишнівці, Кобиловолоках і Підгайцях. Голова комітету брав участь в міністерській конфе-ренції, яка відбулась в початках падоліста ж. р. в Кракові і у Львові в справі обділення ви-селенців одіжю, на що призначило правитель-ство 30 м'л онів К. Управляюча Рада Комітету відбула в тім часі 16 засідань. До протоколу увійшло 254, а вислано 1039 писем.

III. Звіт в діяльності секції „Покріплююча Станція“ на головнім двірці у Львові.
 Звіт в діяльності Покріплюючої Станції від 10 жовтня 1916 до 30 вересня 1917 була оголошені в „Українськїм Слові“ ч. 29 і 229.
 В останній чверть році 1917. мала Покріплююча Станція велику працю. Поворот наших людей в різних таборів, звільнене 50 дітих в війська та нове виселене майже 20 громад зі східного фронту спричинили великий рух виселенців на головнім двірці у Львові.
 III Звіт касовий
 за час від 1/X до 31/XII. 1917.
 I фонд.

Решта позістала в днєм 30/XII. 1917	1929 21
доходи від 1/X. до 31/XII. 1917	11203 61
Разом	13132 82
в видатки виносили	6988 04
остала з днєм 31/XII. 1917 решта	6144 78
II фонд.	
Решта повістала в днєм 30/IX. 1917	5 —
відсотки	1 20
Разом	6 20
Видатки	6 20

III. Фонд.
 Приходи від 1/IX. до 31/XII. 1917 . . . 960 13
 Розходи від 1/XII до 31/XII. 1917 . . . 774 50
Повістало . . . 185 63
фонд
 для Покріплюючої станції і адміністрації
видатки
 Доходи: Субвенція за вересень, жовтень, листопад і грудень 1917 по . . . 1500 —
 разом . . . 6000 —
 видатки . . . 679 05
 Решта . . . 5320 05
 Львів днєм 25. січня 1918.
 Ю. Дзерович секретар. Ан. Кмицикевич голова. 705 1-1

О П О В І С Т К И.

Второк, 12. лютого 1918.
 На вї: греко-кат.: Трох Свнтх — римо-кат.: Екльній.
 За втра: греко-кат.: Кара і Івана — римо-кат.: Попелец.
 I Замість цвітів на могилу б. п. Володимира Крижанівського зложив в нашій адміністрації п. Василь Весоловський 20 Кор. на Українську Захоронку у Львові.
 I Союз Ужвївчїв просить своїх членів на сходина в сєреду днєм 13 с. м. о год. 6. вечером в салї Бєсїдї. В програмї реферат п. І. К. „Про національне вихованє“.
 I На мнєгї запити з провінції повїдомляємо, що реверєнда височини 775 ст. а 102 грудної ширини, майже не ношена с до продажї за цїну 400 кор. — Можна оглянути кожного днєм між 10—12 перед полуднем до 20. лютого. Адміністрація „Дїла“, Львів, Ринок ч. 10. II. п. 632 1-2
 I На отемнїлу, зложили в адміністрації „Дїла“: (дєльшїй тяг виказу.) Сїк 5 К, Каргуг 20 К, Українці в каварні Центральної 10 К, Др Гєвїжович, Львів, 20 К, Др Василь Панейко 10 К, Іван Ігнаг Львів 4 К, Марїя Філішович Львів 6 К, Анна Соболя 5 К, Грошницький І. Львів 5 К, Бодницька Львів 2 К, Хор. Кутїк Feldp. 408. 15 К, Волод. Попель Вишенка 5 К, о. Скоробогатїй І. Дєвгомука 10 К, А. Сумїк Вєлосїв 20 К, О. Цєгельска, Ствїй 5 К, т. Кузамович Лавочє 5 К, Луцький Мих. Еїр. 145. 5 К, Др Іван Гробєзький Станїславїв 10 К, Мир. Дубанович Стратин 5 К, о. В. Коцьїло, Луковє 20 К, о. Хтєй Ає. Доброгостїв 3 К, Н. Фєловїчївнє Голєскїв 20 К, Степан Грінїшак, Надїрна 50 К, о. Іван Ярош, Вїльшанїцк. Устрик 25 К, Уряд парохїальний Тїсїв 15 К, Гр. кат. Уряд парох. в Волоскоїв 5 К, Уряд парохїальний Пралкївїцї 12 К, Ем. Шаранєвичєв, Гнїльчє 10 К, о. Мих. Волошин, Прилбнїчї 10 К, Іван Левїцький Танєшика 12 К, о. Ал. Кодеяко, Подємщица 10 К, о. Іван Калїмон, Хотинєць 10 К, о. А. Твердохлїб, Краковець 3 К, Українці в центр. каварні, Львів 15 К, Ів. Гєлда, Львів 4 К.

ОГОЛОШЕННЯ.

АДВОКАТ
Д-р Роман Перфецький
 отворив
АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ
 у Львові — вул. Сикстуська 43 „б“.
 709 7-30
„ОЯ“ МИЛО по 2 К штук. Крем „ОЯ“ 2 К шт. Вода колїонська „ОЯ“ 2 К фл. Білу вєселєву, гїлєрану, фарбу до матерїї чорної і гранатової, поручє доки вїстарїють вєлєс Перфемерїє С. Фїдер, Львів, Сикстуська 7. Увага в своїм власнїм інтерєсї прощє уважєтьє на фїрму і ч. дову 7. 668 10-10

КУПУЙТЕ! НОВІСТЬ!
 Видавничє Товариство: „Українська книжка“.
АНТІН КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ
РУБАЮТЬ ЛІС
 повїсть у двох томх
 Ілюстрація на окладї Олєни Кульчицької.
Цїна 15 керон.
 Замовляти можна лїше в Книгарні Тов. ім. Шевчєцькє у Львові, Ринок 10. 706А 1-10

Адвокат д-р Володимир Бачинський
 в ПІДГАНЦЯХ пошукує рутїнованого конципїєнта.
 Зголошенє під адресою: Д-р Володимир Бачинський
 Wien, Parliament. 627 18-7

Студентка П. р. фїл. і устєник V. кл. гїмн. пошукуєтьє мешканцї в удержанїє: цїкою сонячного умєблїзованого, з електрикою. Залїдата часть готїякою, часть в натуралїях, після умови. Зголошенє: вул. Пєльвїська ч. 22. II. пов. 695 2-3

Вдови по священнику прїймає ведєне госп дєрствє у священника-вїдвїцї. — Вїдрїсьтьє в „Достанї“ Львів, вул. Руська. 692 3-5

Грунт понад 10 моргїв в одїєї кушнїку під Львовом за городєцкою рогацкою продам зараз. І. Гайдуцок, Львів, ул. Дєвїтївська 11. 688 4-3

Двох укр. кавалєв в, урядників приватник, в вієї 27 лїт, від початку в полї, навчєтьє перєписку в двома укр. панночкама в на жїрї матримонїальнїм. Ласкаві зголошенє неанонїмовї в вїдбїткою під „Inciendantz 24“ до Адмін. „Дїла“. 707 1-2

— ШУКАЮ КІМНАТИ —
 умєблїзованої. — Зголошенє: Поручник Мєльник, Технїцка 1. 697 2-2

Писаря-ку, який(а) писавби (ла) бі гїмо на машинї, шукає зараз адв. Др Роман Перфецький — Львів, вул. Сикстуська 43 „б“. 709 Б 2-5

Тов. Господ-кредитове „Надїя“
 в Болєхонї пошукує фїкхового купця Українцї до ведєня вїдлїлу торговельного за канцїєю. Платїє після умови. Дирєкція: Кїльмович, Гєцїлн. 703 2-3

Глядаю інструктора або інструкторим зараз на село Залїска Воля до учїнїцї II. кл. гїмн. есєнтуально без латїна. Гонорар після умови. — о. Іван Косоноцький, гр. кат. парох в Залїсїєй Волї. 700 2-2

„МонїшкО“ XVI 7-7
 Склад фортепїанів і пїанїн
 Львів, ул. Зїморовича 10.
 поручєтьє інструментї новї і умованї в першоряднїх фабрїк.

Інструктора до учїнїцї IV. кл. гїмн. на провінцію шукаю, вїнагорода після умови. Прєшу зголошувати ся: Бухвалтер, Львів, вул. Галїцька 3. I. пов. (салїон мод). 693 3-3

Потрабує сєчас інструктора-рїки до двох дітїв (1 вїдлївовї і 3 моргїв). — Зголошенє в подїємє устїєнїї слати на адвєсу: О. Еєгєє Гарасїмович в Тухольцї коло Сколього почта 1000. 694 8-3

Пополуднєве занятє знайдуть державні і приватні урядники — печєнь на житє і рєнтї „Карпатїя“ у Львові, ул. Руська ч. 18.
 Зголошенє прїймає Дирєкція письменно або устно від 2—3 год. по полуднї. XII 7-7

НАКЛАДОМ
 Видавництва „Українська книжка“ друкують:
 1) А. Чайковський: Побратими, історична повїсть і частина трїлїогїї; „Сагайдачний“.
 2) Д-р Ст. Балєй: Кароткїй навїє психїєлогїї.
 3) В. Щурат: Слово про пєхїд Ігоря Святославича, поема II. в.
 4) В. Гнїтюк: Баронський син в Амєрїцї, вїбїр народнїх казок.
 5) І. Крипакєвич: Шляхами слави українських князїє 706 Б 1-5

На червону конюшину
 прїймає замовленїє
Краєвий Союз господарь торговельних Сплїон
 торговельний синдїкат Тов. „Сїльський Господ“ у Львові, Зїморовича 20.
 Тому, що дієсї кошта закупки червоної конюшини не в устєленї, просїмо прїєслати запитон на конюшїні і мї конюшїнї до пїанїшого розрахованє тїтуального побранї надїяжкї за посїлєванїє.

ФАРБИ до фарбованя матерїї в нїх барвах в прїєслати запитон на поручє І. БОРИС, Парїємє Купую насїє, кмін, мїл. 598

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
 ТОВАРИСТВА
НАРОДНИЙ ДІМ
 в КОЛОМІ.
 вїдбудуть ся в недїлю 10 марца 1918 о год. 3 ії, а колїб не було комєлєту о 4 ії в своїм домї та по прїчїнї, що вїєско не вїдвїлїти нї одної комнати — в рєстєранї Ва. Слюзара.
 Порядок днєя:
 Протокол з попереднїх зборів.
 Справозданє Вїдлїлу.
 Вїбїр нового Вїдлїлу.
 Справа воєнного кредїту.
 Есєнтуальнї справи.
 За Вїдїл Тов-а Руський Народний Дїм в Коломї:
 Др Іван Стрийський, Іосїф Кєрїєт, І. мїстогосподин, писар, 699 2-3

Нова книжка:
Технїка у світовїй вїйні
 Популярний опис рієчїх новїцїх вєзрєдїє суєверїє морських. — Написав ЮРІЙ ЛєВІЦЬКІЙ.
 Богато сїєтлїя і рїсункїв — В книжкї говорїтьє про: дїнамїт, екранїт, пушкї, габїєцї, мїномотїї, панцїарї, потягї, кораблї, кружєлка, дрїєвоєтє, зїєчєвєнє, бєадротнїє тєлєграф, турбїнї, которї тєрєтьє Цїна 4 2 60, на порто значєєнє треба 10 сот., на чєнє 40 сот. Вєслєє лїєш аз готїлку наперед трємє Канцєлярїє Тов. „Прєсвїта“ Львів, Рїнок 10

КАЛЕНДАРНИК
 для УСС. і Українців-жовїтїє
 на рік 1918.
 вїданє „Українського Жїночєго Комїтєту прїєслати для раннїх“ у Вїднї, вєлїчїнн 8⁰, обєму 10 аркушїв, з чїєслєнї свїтлїнама, цїкавим вїстїєм і обємнїєю мацїєною частью, мєжна набутї по цїнї 1 75 за попереднїм надїєсланєм нїєлєжїтостї і за на кошти вїєслїкї в „Ukrainisches Danks Komtee für verwundete Soldaten“ Wien VII. Geggasse 5. T. 6. При бїльшїх замовленїє рїєсьє опуст.

Одиноко українськє Тов. вїдїмнїх абєзпечєнь на житє і рєнтї „КАРПАТІЯ“
 Почєсний прєзїдєнт Його Ексїєлїєнцїє полїт граф Шєптїцький.
 Товариство оперєє на вїдїмнїєстї, з чїєслєнї вїєслїкї прїєпадають самїм члєнєм Ручїть вжє по трєх лїтх неоспорнїєстї нєлїєстї абєзпечєнє.
 Прїєзнає по трєх лїтх правє вїкунї, з абєже по трєх лїтх удїлїєє позачкї нє вїдсоткї.
 У вїсїх справах звєртатїє ся на адвєсу **Львів.** — вулиця Руська 10. Години урядовї: від 8. до 2.